അലക്കു യന്ത്രം

ഇ. ഹരികുമാർ

അലക്കു യന്ത്രം

ഇ. ഹരികുമാർ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, E. Harikumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Serene Sunset Voyage, a painting by Antonio Sinoy. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

അലക്കു യന്ത്രം

ശാലിനി അല്പം ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായിരുന്നു. പണിക്കാരി രാധ പറഞ്ഞത് അവൾക്ക് വിശ്വസിക്കാനായില്ല. പക്ഷേ, അവൾ നണപറയുകയാണെന്ന് തോന്നിയില്ല. മറ്റെല്ലാം പറയുന്ന പോലെയാണവൾ പറഞ്ഞത്.

എന്തിയ്യെന്തിനാ മോളെ അസൂയ? എന്റെ വീട്ടില്പം ണ്ട് ഒരു വാഷിംഗ് മെഷിൻ.

രാധ തുണികൾ ഓരോന്നോരോന്നായി വാഷിംഗ് മെഷിനിൽ ഇട്ടുകയായിരുന്നു. ആ പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുകാരിക്ക് വാഷിംഗ് മെഷിന്റെ ഉയരം തന്നെയേ ഉള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അവൾ മെഷിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു പലകക്കഷ്ടം വെച്ച് അതിനു മുകളിൽ നിന്നാണ് തുണികൾ ഇട്ടിരുന്നത്.

ട്യൂഷൻടീച്ചറുടെ അടുക്കൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു വന്നതാണ് ശാലിനി. ഇരുപത്തഞ്ചു മുതൽ അമ്പതു വരെ എഴുതാൻ ഏല്പിച്ച് ചായ കടിക്കാനിരുന്നതാണ് ടീച്ചർ. ചായ കടിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ടീച്ചർക്ക് പോവാൻ ധൃതിയാവും. ഇനി അമ്മ കളിക്കാൻ വിളിക്കുന്നതു വരെ അവൾ സ്വതന്ത്രയാണ്. ആ സ്വാതന്ത്ര്യം ആഘോഷിക്കുക രാധയോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. തിങ്കുമ്പോഴോ, അടിച്ചുവാരി തുടക്കമ്പോഴോ ഒക്കെ അവൾ രാധയുടെ പിന്നൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാവും. അധികവും ക്ലാസിലെ വിശേഷങ്ങളായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ നഴ്സറി റൈമുകൾ പാടി നൃത്തം വെക്കും. തുടച്ച മാർബൾ നിലത്ത് ശാലിനിയുടെ കൊച്ചു കാലുകൾ പതിയും. അവ നോക്കി രാധ പറയും.

ഞാൻ തുടച്ചിടത്തൊക്കെ മോള് ചവിട്ടി നടന്നോല്ല. അമ്മ കണ്ടാൽ കിട്ടിക്കോളും.

ശാലിനി ശ്രദ്ധിക്കില്ല. അമ്മ അവളെ പഠിത്തത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമെ ശിക്ഷിക്കുകയുള്ളൂ. മകൾ പഠിച്ച് ഒരു ഡോക്ടറാകണമെന്നാണ് ശാരദയുടെ മോഹം. ഡോക്ടർമാരെക്കുറിച്ച് ശാരദയ്ക്ക് സങ്കല്പങ്ങളുണ്ട്. ഒരു ബിസിനസ്സുകാരനായ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ പ്രാരബ്ധങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതെ വെറുതെ ഒരു ചേമ്പറിൽ കുത്തിയിൽ സ്റ്റെത്തും തൂക്കി പണം വാങ്ങുന്ന ഡോക്ടർമാരെ ശാരദ എന്നും അസൂയയോടെയാണ് നോക്കിയിരുന്നത്. തന്റെ ഭർത്താവ് ഒരു നല്ല ഡോക്ടറെക്കൊൾ സമ്പാദിക്കുന്നതെങ്കിലും ഒരു ഡോക്ടർക്കുള്ള സ്ഥാനം കിട്ടുന്നില്ലെന്ന് അവൾ കണ്ടു. അവൾ മകളെ ഒരു സ്നോബായി വളർത്താൻ ശ്രമിച്ചു. തന്നേക്കാൾ താഴെക്കിടയില്വുള്ളവരെ പുച്ഛത്തോടെ നോക്കാൻ, മേലെക്കിടയില്വുള്ളവരെ കാണുമ്പോൾ അവരെ അനുകരിക്കാൻ എല്ലാം അവൾ ശ്രമിച്ചു. മകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പാവപ്പെട്ടവരെല്ലാം പുഴുക്കൾക്ക് സമമാണെന്നവൾ വിശ്വസിച്ചു. അതുകൊണ്ട് രാധ ശാലിനിയെ അവളുടെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോട്ടെ എന്ന ചോദിച്ചാൽ ശാരദ സമ്മതിക്കാറില്ല. ദാരിദ്ര്യം ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയാണെന്നും, തന്റെ മകളെ അതിൽ നിന്നും മാറ്റി നിർത്തണമെന്നും അവൾ കരുതി.

രാധ വിഷിംഗ് മെഷിനിൽ തുണികളിടുന്നതു് കണ്ടപ്പോഴാണ് ശാലിനി ഓർത്തത്: അവൾ പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങൾക്കിന്ന് പുതിയ വാഷിംഗ് മെഷിൻ കിട്ടലോ.

പുതിയ വാഷിംഗ് മെഷിനോ?

അതെ.

അപ്പൊ ഇതിനെന്താ കഴപ്പം? ഇത് വാങ്ങിട്ട് ഒരു കൊല്ലല്ലെ ആയിട്ടുള്ളൂ.

ഇത് ഓട്ടോമാറ്റിക്കല്ല. പുതിയത് ഓട്ടോമാറ്റിക്കാണ്.

ഓ. കുട്ടീടെ മമ്മി ഏതെങ്കിലും വീട്ടിൽ പോയപ്പോ കണ്ടിട്ടുണ്ടാകും. അപ്പൊ അത് വാങ്ങണംന്ന് പറഞ്ഞ് ഡാഡിയെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടാകും അല്ലേ?

ശാലിനി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

രാധ കൊച്ചമ്മയെ അനുകരിച്ചു.

'നോക്കന്നെ അവര്ടെ കയ്യില് ആട്ടോമാറ്റിക് വാഷിംഗ് മെഷിനുണ്ട്. അപ്പൊ നമ്മക്കും വേണ്ടേ ഒന്ന്' എന്നിട്ട് അതു വാങ്ങി വർക്കേരിയയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കും. എന്നിട്ട് പറയും. 'രാധേ, നീ ഇത് തൊടുകയൊന്നും വേണ്ട കേട്ടോ. പഴയതിൽത്തന്നെ തിരമ്പിയാൽ മതി.' പുതിയ മെഷിൻ ഒരു കാഴ്ചവസ്തുവായി വെക്കും. വിരുന്നു വന്നവർക്കൊക്കെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും. വാക്കും ക്ലിനർ എന്നിക്കിതുവരെ തൊടാൻ തന്നിട്ടില്ലല്ലൊ.

ശാലിനി കോക്രി കാട്ടി. അമ്മയുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തികളും അവൾക്കിഷ്ടമില്ലെങ്കിലും ആരും അമ്മയെപ്പറ്റി പറയുന്നത് അവൾക്കിഷ്ടമല്ല. അവൾ പറഞ്ഞു.

രാധയ്ക്ക് അസൂയയാണ്. അതോണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ പറേണതു്.

അസൂയയോ? രാധയ്ക്കോ? രാധ ചോദിച്ചു. എനിക്കെന്തിനാ മോളെ അസൂയ? എന്റെ വീട്ടില്പംണ്ട് ഒരു വാഷിംഗ് മെഷിൻ.

നുണ.

അല്ല ശരിക്ക് പറയാണ്. ന്റെ വീട്ടില്പംണ്ട് ഒരു വാഷിംഗ് മെഷിൻ.

ന്നിട്ടാണോ രാധ പണ്ണിക്ക് ടാപ്പിന്റെ അവിടെ പോയി തിരമ്പുന്നതു? ഞാൻ കാറില് പോവുമ്പോ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഞങ്ങടെ വാഷിംഗ് മെഷിൻ കേടായി കെടക്ക്കാണ്.

നുണ.

വേണങ്കിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ മതി.

രാധ വാഷിംഗ് മെഷിൻ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു.

ശാലിനീ.

അമ്മ വിളിച്ചു. കളിക്കാൻ വരൂ.

ഇതാ വരുന്നു.

അവൾക്ക് രണ്ടിലൊന്ന് അറിയണം. രാധയെ അവൾക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാം. നുണ പറയാറില്ല. ഇല്ലാത്ത സാധനം ഉണ്ടെന്നാന്നം പറയാറില്ല. പിന്നെ ഈ വാഷിംഗ് മെഷിൻ മാത്രം?

ശാലിനീ...

അമ്മയുടെ വിളി വീണ്ടും.

മോള് വേഗം പൊയ്യോ. അമ്മ വിളിക്ക്ണ്ട്. രാധ പറഞ്ഞു.

രാധേടെ വീട്ടില് വന്നാ വാഷിംഗ് മെഷിൻ കാണിച്ചൂതര്വോ?

ശാലിനി ചോദിച്ചു.

അല്ലാതെന്താ. രാധ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, മോള്ടെ അമ്മ മോളെ എന്റെ കൂടെ വിട്ടോന്നല്ല്യ.

അവൾ ബക്കറ്റിൽ വെള്ളം നിറച്ച് വാസനയുള്ള വെള്ള ഫിനൈൽ ഒഴിച്ച് ഇളക്കി.

ശാലിനി ആലോചിച്ചു. ചിലപ്പോൾ താൻ അവളുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലില്ലെന്ന ധൈര്യത്തിലായിരിക്കും രാധ നുണ പറഞ്ഞത്. താൻ ഇന്ന് അമ്മയെക്കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിക്കാൻ പോകന്നു.

കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവൾ രാധയുടെ അവകാശവാദത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു.

നെണക്ക് പ്രാന്തുണ്ടോ? വാഷിംഗ് മെഷിൻ. അവർക്ക് മര്യാദക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാനില്ല. ന്ന്ട്ടാ വാഷിംഗ് മെഷിൻ.

രാധ നല്ല ഒറപ്പ് പറയ്ണ്ണ്ട്. ശാലിനി പറഞ്ഞു. അവൾടെ വീട്ടില് പോയ കാണിച്ച തരാംന്ന് പറഞ്ഞു. അമ്മേ ഞാനിന്ന് രാധേടെ വീട്ടില് പോട്ടെ?

വേണ്ട വേണ്ട. അവര്ടെ വീട്ടില് വൃത്തിയൊന്നും ണ്ടാവില്ല്യ.

ഞാൻ അവിട്യൊന്നും ഇരിക്കിണില്ല്യ അമ്മേ. വാഷിംഗ് മെഷിൻ കണ്ട് തിരിച്ചു വരാം.

നെനക്ക് പ്രാന്ത് തന്യാ. രാധേടെ അച്ഛൻ മരിച്ചിട്ട് അങ്ങുകൊല്ലമായി. അതിന് ശേഷാ അവള്ടെ അമ്മ പണിക്കു പോവാൻ തൊടങ്ങിയത്. നെനക്ക് ഓർമ്മയിലല്ല ലക്ഷ്മിയെ? തീരെ ആര്യോഗ്യമില്ലാത്ത ഒരു സാധനം. അവളും കൊടപ്പിലായപ്പോഴാ രാധ വരാൻ തൊടങ്ങിയ്ത്. അവർക്കെവിട്യാ മോളെ വാഷിംഗ് മെഷിനൊക്കെ വാങ്ങാൻ പണം?

ഞാൻ പോയി നോക്കട്ടെ.

വേണ്ട.

ശാലിനി നിർബ്ബന്ധം പിടിച്ചു. അവൾക്ക് പോയേ തീരൂ. രാധയുടെ അഹംഭാവം ഒന്നു നിർത്തണം. വീട്ടിൽ കൊണ്ടു പോയി വാഷിംഗ് മെഷിൻ കാണിക്കാൻ പറ്റാതിരിക്കുമ്പോൾ രാധയുടെ മുഖത്തേക്ക് അവൾക്ക് ഒന്നും കാണാൻ പറ്റിയില്ല. മുറിയിലെവിടെന്നോ ഒരു ശബ്ദിച്ചു ശബ്ദം വന്നു.

രാധ കൊച്ചമ്മയെ അനുകരിച്ചു.

'നോക്കന്നെ അവര്ടെ കയ്യില് ആട്ടോമാറ്റിക് വാഷിംഗ് മെഷിനുണ്ട്. അപ്പൊ നമ്മക്കും വേണ്ടേ ഒന്ന്' എന്നിട്ട് അതു വാങ്ങി വർക്കേരിയയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കും. എന്നിട്ട് പറയും. 'രാധേ, നീ ഇത് തൊടുകയൊന്നും വേണ്ട കേട്ടോ. പഴയതിൽത്തന്നെ തിരമ്പിയാൽ മതി.' പുതിയ മെഷിൻ ഒരു കാഴ്ചവസ്തുവായി വെക്കും. വിരുന്നു വന്നവർക്കൊക്കെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും. വാക്കും ക്ലിനർ എന്നിക്കിതുവരെ തൊടാൻ തന്നിട്ടില്ലല്ലൊ.

ശാലിനി കോക്രി കാട്ടി. അമ്മയുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തികളും അവൾക്കിഷ്ടമില്ലെങ്കിലും ആരും അമ്മയെപ്പറ്റി പറയുന്നത് അവൾക്കിഷ്ടമല്ല. അവൾ പറഞ്ഞു.

രാധയ്ക്ക് അസൂയയാണ്. അതോണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ പറേണതു്.

അസൂയയോ? രാധയ്ക്കോ? രാധ ചോദിച്ചു. എനിക്കെന്തിനാ മോളെ അസൂയ? എന്റെ വീട്ടില്പംണ്ട് ഒരു വാഷിംഗ് മെഷിൻ.

നുണ.

അല്ല ശരിക്ക് പറയാണ്. ന്റെ വീട്ടില്പംണ്ട് ഒരു വാഷിംഗ് മെഷിൻ.

ന്നിട്ടാണോ രാധ പണ്ണിക്ക് ടാപ്പിന്റെ അവിടെ പോയി തിരമ്പുന്നതു? ഞാൻ കാറില് പോവുമ്പോ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഞങ്ങടെ വാഷിംഗ് മെഷിൻ കേടായി കെടക്ക്കാണ്.

നുണ.

വേണങ്കിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ മതി.

രാധ വാഷിംഗ് മെഷിൻ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു.

ശാലിനീ.

അമ്മ വിളിച്ചു. കളിക്കാൻ വരൂ.

ഇതാ വരുന്നു.

അവൾക്ക് രണ്ടിലൊന്ന് അറിയണം. രാധയെ അവൾക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാം. നുണ പറയാറില്ല. ഇല്ലാത്ത സാധനം ഉണ്ടെന്നാന്നം പറയാറില്ല. പിന്നെ ഈ വാഷിംഗ് മെഷിൻ മാത്രം?

ശാലിനീ...

അമ്മയുടെ വിളി വീണ്ടും.

മോള് വേഗം പൊയ്യോ. അമ്മ വിളിക്ക്ണ്ട്. രാധ പറഞ്ഞു.

രാധേടെ വീട്ടില് വന്നാ വാഷിംഗ് മെഷിൻ കാണിച്ചൂതര്വോ?

ശാലിനി ചോദിച്ചു.

അല്ലാതെന്താ. രാധ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, മോള്ടെ അമ്മ മോളെ എന്റെ കൂടെ വിട്ടോന്നല്ല്യ.

അവൾ ബക്കറ്റിൽ വെള്ളം നിറച്ച് വാസനയുള്ള വെള്ള ഫിനൈൽ ഒഴിച്ച് ഇളക്കി.

ശാലിനി ആലോചിച്ചു. ചിലപ്പോൾ താൻ അവളുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലില്ലെന്ന ധൈര്യത്തിലായിരിക്കും രാധ നുണ പറഞ്ഞത്. താൻ ഇന്ന് അമ്മയെക്കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിക്കാൻ പോകന്നു.

കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവൾ രാധയുടെ അവകാശവാദത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു.

നെണക്ക് പ്രാന്തുണ്ടോ? വാഷിംഗ് മെഷിൻ. അവർക്ക് മര്യാദക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാനില്ല. ന്ന്ട്ടാ വാഷിംഗ് മെഷിൻ.

രാധ നല്ല ഒറപ്പ് പറയ്ണ്ണ്ട്. ശാലിനി പറഞ്ഞു. അവൾടെ വീട്ടില് പോയ കാണിച്ച തരാംന്ന് പറഞ്ഞു. അമ്മേ ഞാനിന്ന് രാധേടെ വീട്ടില് പോട്ടെ?

വേണ്ട വേണ്ട. അവര്ടെ വീട്ടില് വൃത്തിയൊന്നുണ്ടാവില്ല്യ.

ഞാൻ അവിട്യൊന്നും ഇരിക്കിണില്ല്യ അമ്മേ. വാഷിംഗ് മെഷിൻ കണ്ട് തിരിച്ചു വരാം.

നെനക്ക് പ്രാന്ത് തന്യാ. രാധേടെ അച്ഛൻ മരിച്ചിട്ട് അങ്ങുകൊല്ലമായി. അതിന് ശേഷാ അവള്ടെ അമ്മ പണിക്കു പോവാൻ തൊടങ്ങിയ്ത്. നെനക്ക് ഓർമ്മയിലല്ല ലക്ഷ്മിയെ? തീരെ ആര്യോഗ്യമില്ലാത്ത ഒരു സാധനം. അവളും കൊടപ്പിലായപ്പോഴാ രാധ വരാൻ തൊടങ്ങിയ്ത്. അവർക്കെവിട്യാ മോളെ വാഷിംഗ് മെഷിനൊക്കെ വാങ്ങാൻ പണം?

ഞാൻ പോയി നോക്കട്ടെ.

വേണ്ട.

ശാലിനി നിർബ്ബന്ധം പിടിച്ചു. അവൾക്ക് പോയേ തീരൂ. രാധയുടെ അഹംഭാവം ഒന്നു നിർത്തണം. വീട്ടിൽ കൊണ്ടു പോയി വാഷിംഗ് മെഷിൻ കാണിക്കാൻ പറ്റാതിരിക്കുമ്പോൾ രാധയുടെ മുഖത്തേക്ക് അവൾക്ക് ഒന്നും കാണാൻ പറ്റിയില്ല. മുറിയിലെവിടെന്നോ ഒരു ശബ്ദിച്ചു ശബ്ദം വന്നു.

ഇതാരാ മോളെ നെന്റെ ഒപ്പം?

ഇത് ശാരദച്ചേച്ചിയുടെ മോളാ അമ്മേ. ശാലിനിക്കു ഞെട്ട്.

ശാലിനിക്കങ്ങാണോ ഇത്? മോള് വല്യതായല്ലോ. മോളെ ഇങ്ങട്ടടുത്തു വരൂ.

കണ്ണുകൾ ഇരുട്ടുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുറിയുടെ മൂലയിൽ പായിൽ കിടക്കുന്ന ക്ഷീണിച്ച രൂപം തെളിഞ്ഞു വന്നു. അവൾ അടുത്തു പോയില്ല. ചുറ്റുമുള്ള ഇരുട്ട്. മൂക്കിലേക്ക് കത്തിക്കയറുന്ന നാറ്റം, പിന്നെ മൂക്കിൽ പുരണ്ടു കിടക്കുന്ന വിചിത്ര ജീവി. അതൊരു മനുഷ്യസ്ത്രീയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ശാലിനിക്കു പ്രയാസമായി. അവൾക്കവിടെനിന്ന് എങ്ങിനെയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടണമെന്നു തോന്നി.

അവൾ ചോദിച്ചു.

രാധടെ മുറി ഏതാണ്?

എന്റെ മുറിയോ?

രാധ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. നിർത്താതെയുള്ള ചിരി. ആ ചിരിയുടെ സ്പോടനത്തിൽ ആ കടിലിന്റെ അന്ധകാരവും ആ ജീവിതത്തിന്റെ നിസ്സഹായതയും പാടെ ഇത്തെറിയപ്പെട്ടു. ആഹ്ലാദത്തിന്റെ കൊച്ചു സ്ഫുലിംഗങ്ങൾ ആ കൊച്ചു വീടിനെ ദീപ്തമാക്കി.

എന്റെ മുറിയോ?

രാധ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

അവൾ ശാലിനിയുടെ അടുത്തുവന്ന് മുട്ടു കുത്തിനിന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകളിലെ സാരല്യം അവളുടെ ഹൃദയത്തിലെവിടെയൊക്കെയോ കൊണ്ടു. താനും ഒരു കട്ടിയാണെന്നും, സ്നേഹത്തിന്റെ ലാളനക്കും ചൂടിനും താനും അവകാശമിയാണെന്നും ഉള്ള കാര്യം അവൾ വിസ്മരിച്ചു. സ്വികരിക്കുന്നതിനപകരം നൽകാൻ അവൾ തയ്യാറായി. ഒരമ്മയായി മാറിയ അവൾ ശാലിനിയെ എടുത്തുപൊന്തിച്ചു. അവളുടെ ഇടുത്തു കവിളിൽ ഉമ്മവെച്ചു. ശാലിനിക്കും അങ്ങിനെ ഒരുറപ്പ് ആവശ്യമായിരുന്നു.

ശാലിനിമോൾക്ക് തിന്നാൻ കൊടുക്കാൻ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ മോളെ?

രാധയുടെ അമ്മ ചോദിച്ചു.

ഉത്സാഹത്തിന്റെ തിരകൾ പിറകോട്ടു വലിഞ്ഞു. വേലിയിറക്കത്തിൽ മനസ്സിന്റെ മണൽത്തിട്ടകൾ നഗ്നമാക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ക്ഷുദ്രജീവികൾ ഇഴഞ്ഞു നടന്നു.

രാധ ശാലിനിയെ താഴെ വെച്ചു.

ഇവിടെ ഒന്നുംല്ല്യമ്മെ. അവൾ പറഞ്ഞു.

ഇനിണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ മോൾക്ക് ഒന്നും കൊടുക്കത്തെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്.

തന്റെ ദൗത്യം എന്താണെന്ന് ശാലിനി അപ്പോഴാണ് ഓർത്തത്: അവൾ ചോദിച്ചു.

എവിടെയാണ് രാധേടെ...

അവൾ മുഴുമിച്ചില്ല. ചോദ്യത്തിന്റെ നിരർത്ഥകത അവൾക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൾക്ക് എങ്ങിനെയെങ്കിലും അവിടെ നിന്ന് പോയാൽ മതി.

എന്താ മോളെ? രാധ ചോദിച്ചു.

വാഷിംഗ് മെഷിൻ?

വാഷിംഗ് മെഷിനോ?

ഉം. അതെവിടെയാണ്?

അതാ അവിടെ കിടക്കുന്നു. രാധ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അവളുടെ സ്വരം നിർവ്വികാരമായിരുന്നു. മുറിക്കുള്ളിലെ ഇരുട്ട് നിഞ്ഞിയിരുന്നു. ശാലിനിക്കിപ്പോൾ എല്ലാം വ്യക്തമായി കാണാം. ആ കാഴ്ച അവളെ വേദനിപ്പിച്ചു. അവൾ വിക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

അതോ, അല്ല് രാധടെ അമ്മയല്ലെ?

അതെ. രാധ പറഞ്ഞു. ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലെ അല്ല് കേട്ടവന്ന് കിടക്ക്വാന്ന്. നിർവ്വികാരമായ ആ ശബ്ദത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ഒരു തേങ്ങൽ കലർന്നുവോ?

ശാലിനി തരിച്ചു നിന്നു. രാധ പറയുകയായിരുന്നു.

ഒരു കാലത്ത് നന്നായി അലക്കിയിരുന്നതാണ്. എന്താ ചെയ്യാ, കേട്ടവന്നില്ലേ?

ശാലിനി ഓടി പുറത്തേക്കു കടന്നു.

എനിക്ക് അമ്മടെ അടുത്ത് പോണം.

അവൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓടുകയാണ്.

മോളെ നിൽക്ക എന്ന രാധയുടെ വിളി അവൾ കേട്ടില്ല. അവൾക്കവിടെനിന്ന് എങ്ങിനെയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടണം. അവൾ ഓടി. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും ഇരുണ്ട ഇടവഴികളിൽ സ്വയം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോവരെ.

□

ഇ. ഹരികുമാർ

1943 ജൂലൈ 13-ന് പൊന്നാനിയിൽ ജനനം. അച്ഛൻ മഹാകവി ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. അമ്മ ഇടക്കണ്ടി ജാനകി അമ്മ. കൽക്കത്തയിൽ വച്ച് ബി. എ. പാസ്സായി. 1972-ൽ ലളിതയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മകൻ അജയ് വിവാഹിതനാണ് (ഭാര്യ: ശുഭ). കൽക്കത്ത, ദില്ലി, ബോംബെ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ജോലിയെടുത്തു. 1983-ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. 1962 തൊട്ട് ചെറുകഥകളെഴുതി തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ കഥാസമാഹാരം 'കൂറകൾ' 72-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പതിനഞ്ചു കഥാസമാഹാരങ്ങളും ഒമ്പത് നോവലുകളും ഒരു അനുഭവക്കുറിപ്പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

- 1988-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം 'ദി നോസറിന്റെ കുട്ടി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 1997-ലെ പത്മരാജൻ പുരസ്കാരം 'പച്ചപ്പയ്യിനെ പിടിക്കാൻ' എന്ന കഥയ്ക്ക്.
- 1998-ലെ നാലപ്പാടൻ പുരസ്കാരം 'സൂക്ഷിച്ചുവച്ച മയിൽപ്പീലി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2006-ലെ കഥാപീഠം പുരസ്കാരം 'അനിതയുടെ വീട്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2012-ലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയ്ക്കുള്ള കേരള സ്റ്റേറ്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ് 'ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പാദം' എന്ന കഥയ്ക്ക്.

ആഡിയോ റിക്കാർഡിങ്, വെബ് ഡിസൈനിങ്, മൾട്ടിമീഡിയ പ്രൊഡക്ഷൻ, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ 2004 വരെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, റിവർ വാലി ക്യാംപസ്, മലയിൻകീഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇന്ത്യ 695571
URL: <books.sayahna.org>